

David Flud van Giffen

Geboren:	1653
Overleden:	25-02-1701
Predikant te:	1674-1678: Wijckel
	1678-1681: Nieuw Brongerga
	1681-1688: Sneek
	1688-1701: Dordrecht

- Geschriften:**
1. Godts Algenoegsaemheit, Den Leeraren en Gemeente Godts... voorgesteld (Intreepredicatie te Dordrecht op 1 augustus 1688 over Gen. 17:1)
  2. Jobs Levende Goël, en de noch verwachte Heerlykheid der Kerke in de laatste dagen (2 predicaties over Job 19, 25 en Ps. 8:10) én Voorrede `over den rechten sin van den 8 Psalm
  3. Salomo van syne moeder Gekroont op syn Bruilofts-dag, ofte Predicatie over Hoogl. III vers 11
  4. Verzameling van alle de Werken

Levensbeschrijving

Een van de allermooiste gedeelten in Friesland is wel Gaasterland. Vooral in onze dagen zeer in trek bij hen die verpozing en rust zoeken. Eenvoudig en vriendelijk is de bevolking, gastvrij voor elke 'vreemdeling'. Niet minder zeer gesloten en vooral als het gaat over geestelijke zaken. Trouw neemt men zijn plichten waar. Het gebed voor de arbeid wordt niet licht vergeten. En op de dag des Heeren ziet men de gezinnen opgaan naar des Heeren huis. Doch het is niet meer zoals het vroeger was. De diepgang van het geestelijke leven is weg. Men is tevreden, ook als des zondags het Woord van God verkondigd wordt naar de geest van deze donkere tijd.

Toch is het eenmaal anders geweest, nog niet eens zo lang geleden. Er stonden leraars op de kansels, die het Woord des Heeren verklaarden naar het hart van Jeruzalem. En dan kwamen ze, die eenvoudige Friezen. Van alle kanten maakte men zich op. De huifkar werd ingespannen en reeds lang voor de aanvang van de kerkdienst stonden ze voor het kerkgebouw. De banken vulden zich, stoelen werden gehaald, paden vol gezet. Deuren bleven open vooral in de zomer en tot op de grafzerken zat de aandachtige schare.

Eenmaal moest ik in het kleine plaatsje Wyckel een begrafenis leiden. Een eenvoudige ziel was het maar, die ik naar zijn laatste rustplaats moest brengen. Toch een mens met een bewogen gemoed en niet vreemd van de tere gemeenschap met zijn Koning. Daar was hij grootgebracht en aldaar was hij gestorven en ook daar wilde hij begraven worden. Vanuit de Hervormde kerk zou hij uitge-

dragen worden. Men probeert dan het hart van zijn hoorders te vinden. En men vraagt zich af: 'Zou men het nog verstaan?'

En ziedaar het wonder, de oude koster die me opwachtte. Het gesprek met hem over het verleden. Hoe juist hier in dit vergeten dorp Wyckel eenmaal de zuivere waarheid verkondigd is. Hoe zelfs de grafzerken nog spreken van dat oude volk dat onder Gods dierbaar Woord gesticht is.

En nogal meer... het bewogen hart van de koster spreekt namens anderen... er is nog een volk dat hunkert naar die waarheid. God op het hoogst verheerlijkt en een zondaar op zijn diepst vernederd.

En later als ik dan weer langs die kerk reed, was het alsof het verleden nog meer ging spreken. Immers, hier heeft ook gestaan de prediker wiens naam hierboven staat uitgetekend: David Flud van Giffen.

Het verleden gaat opnieuw leven. Ge ziet hem op de dag des Heeren heengaan naar dit sierlijke Godsgebouw. De eenvoudigen, die God steeds wil gadeslaan zetten zich onder zijn gehoor. Het psalmgezang ruist langs de wanden van de kerk. En straks hoort een iegelijk wat nodig is om welgetroost te leven en eenmaal zalig te sterven.

Ik heb gelezen van hem dat Christus de hoofdinhoud van zijn prediking was. En dat is het uiteindelijk. Voor een mens die niets meer is, die alles verloren heeft, daar is Christus alles. En dan gaan de vragen leven. Hoe komt het dat het zo nameloos arm geworden is in de kerk? Hoe komt het dat er zo weinig belangstelling meer is voor God en Zijn Woord? Eenvoudig hierom, omdat de tere snaren niet meer bespeeld worden. Wel de naam van Christus noemt men, wel wordt Jezus aangeboden. Maar daar is geen plaats voor gemaakt. De weg naar het verslagen hart wordt niet gepredikt!

David Flud van Giffen heeft Gods rijke zegen mogen ondervinden op zijn prediking. Hij is geboren in Sneek in het jaar 1653 en overleden in Dordrecht in 1701. En weer valt het me op, een zoon van het noorden. Bijna onder ons een vergeten streek lands. Men zoekt rust in Gaasterland, maar weet men nog wel dat hier gouden sporen liggen, sporen van Gods vrije genade?

In Franeker heeft hij zijn opleiding genoten en in 1674 is hij predikant geworden in Wyckel. Nauwelijks 21 jaar oud! Een leeftijd waarop velen onder ons nog in de wereld leven zonder God en Zijn Woord. Het verleden gaat almeer spreken, een jonge leraar op de preekstoel te Wyckel.

In 1678 verlaat hij Wyckel en gaat naar Knijpe. En wie onder ons kent het plaatsje Knijpe? Misschien nog nooit geweest, maar ook daar heeft die ernstige leraar de bazuin aan de mond gezet. Na drie jaren aldaar gepredikt te hebben de leer van vrije genade, gaat hij naar Sneek. Gods wonderlijke weg door de dreven van Friesland! En nog altoos kunt ge daar de sporen vinden, al schijnt het dat ze bijna zijn uitgewist. In 1688 maakt hij zijn gereedschap tot vertrek. Dordrecht roept hem en het is de laatste roeping die hij aanneemt. In Dordrecht wordt hij geroepen om in te gaan tot de Bruiloft des Lams.

Prof. A. Voget heeft na zijn dood uitgegeven Verzameling van alle de werken, nagelaten en uitgegeven van den hooggeleerden en godvruchtigen heer David Flud van Giffen (1735).

Ik heb gezegd dat hij een ernstig prediker was. U zou er bij kunnen voegen, een praktische prediker. Hij behoorde bij de zgn. ernstige Coccejanen. Dat wil zeggen, hij was het met iedereen niet eens, ook niet met alle Coccejanen. In het licht daarvan kan men zich enigszins een voorstelling maken van David Flud van Giffen. Coccejus was in ernst zijn evenbeeld. Zeer streng was hij opgevoed en

oefende zich reeds vanaf zeer jeugdige leeftijd in het lezen van Gods Woord. Vrienden van Coccejus waren o.a. Polyander en Gomarus. Hij bestreed Hugo de Groot in zijn dwalende opvattingen. Geen wonder dat Van Giffen zich tot zulk een persoon aangetrokken voelde. Vooral de ernst des levens en daarbij de praktijk der Godzaligheid sprak naar het hart van deze jonge prediker.

Zo was hij geliefd bij velen, tot zelfs bij de stadhoudelijke familie stond hij hoog aangeschreven. Hij heeft zelfs de titel van hofprediker ontvangen. Bij het heengaan van deze Godsgezant is getreurd. En nog kan men met weemoed vervuld zijn als men denkt aan de dagen vanouds.

Niet om het verleden mooier te maken dan het geweest is. Ook toen waren er moeilijkheden en de strijd was er niet minder. Men sprak ook toen van wereldgeleijkvormigheid en modezucht. Leergeschillen kwamen ook in die dagen openbaar. Maar toch was het anders, anders dan in onze dagen. Wat kunnen wij stellen tegenover al deze dingen?

Maak nogmaals uw wandeling met mij door het mooie Gaasterland. Uiterlijk is er niet zoveel veranderd. Maar nu de kansels en op de kansels het woord dat gebracht wordt. Ik denk nogmaals aan het gesprek met die koster. Hij moest klagen dat het zo anders was, zo vreemd. Zelfs hij had betere dagen gekend. En wie onzer denkt met mij niet aan de dagen dat er een prediker stond in Wyckel en ook zijn woord in de wijde omgeving sprak van de 'Grote Onbekende'. Het is nog niet eens zo lang geleden. Een prediker bezielde met diezelfde ernst. Die moest erkennen dat Christus zo onmisbaar was, vooral ook in eigen leven. Voor hem was Hij nog zo onbekend. En toch predikte hij Hem. En men zegt dat deze prediker Hem aldaar gevonden heeft, daar in het mooie Gaasterland. Maak met mij ook nu nog een wandeling door Sneek. Er is een fraai Godsgebouw, een herinnering aan beter dagen. Maar wee als het niet meer dan een herinnering is.

David Flud van Giffen is niet meer. Maar hij spreekt nog nadat hij gestorven is. De Heere heeft het beloofd: 'Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op den Naam des HEEREN betrouwen'. (Zefanja 3: 12) Dat gold in de dagen van Van Giffen, maar niet minder ook in onze dagen. Ook in Friesland, ook voor Gaasterland. Zal het ook voor u en voor mij waar zijn? Een vraag die we niet naast ons neer mogen leggen.

Bronnen

1. Naamlijst der predikanten, sedert de Hervorming tot nu toe, in de Hervormde Gemeenten van Friesland, ds. T.A. Romeijn.
2. Het blijvende Woord, deel 1, Gereformeerde Bijbelstichting, Leerdam.
3. Schatkamer van de Gereformeerde Theologie in Nederland, ds. J. van der Haar.